

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 70/21
Luksemburg, 29 kwietnia 2021 r.

Wyroki w sprawach
C-47/20 F. / Stadt Karlsruhe i C-56/20 AR / Stadt Pforzheim

Państwo członkowskie może odmówić uznania prawa jazdy jedynie odnowionego w innym państwie członkowskim po tym, jak zakazało ono posiadaczowi tego prawa jazdy kierowania pojazdami na swoim terytorium

Nie może ono natomiast umieszczać na prawie jazdy żadnej adnotacji o zakazie kierowania pojazdami na swoim terytorium, gdyż taka zmiana należy do wyłącznej kompetencji państwa członkowskiego zwykłego miejsca zamieszkania posiadacza prawa jazdy

W sprawie C-47/20 obywatel niemiecki (F.), mający zwykłe miejsce zamieszkania w Hiszpanii, posiada od roku 1992 hiszpańskie prawo jazdy (kategorii A i B). Po tym, jak poruszał się on w Niemczech pojazdem w stanie nietrzeźwości, został on pozbawiony – z powodu niezdolności do kierowania pojazdami – uprawnienia do kierowania pojazdami w tym państwie na podstawie tego prawa jazdy. Ponadto zakazano mu ubiegania się o nowe prawo jazdy przez okres dwunastu miesięcy. W czasie trwania tego okresu zakazu, jak również po jego upływie organy hiszpańskie przedłużały wielokrotnie ważność prawa jazdy F., wydając mu nowe dokumenty.

Kilka lat po upływie okresu zakazu F. złożył wniosek do miasta Karlsruhe (Niemcy) o uznanie ważności jego hiszpańskiego prawa jazdy. Miasto Karlsruhe oddaliło ten wniosek, uznając zgodnie z prawem niemieckim, że F. musi przedstawić opinię medyczno-psychologiczną w celu rozwiania wątpliwości co do jego zdolności do kierowania pojazdami. Nie uzyskał on bowiem w Hiszpanii nowego prawa jazdy, którego ważność miała zostać uznana zgodnie z dyrektywą w sprawie praw jazdy¹, lecz wydano mu jedynie dokumenty mające na celu przedłużenie ważności jego pierwotnego prawa jazdy.

Rozpoznający sprawę Bundesverwaltungsgericht (federalny sąd administracyjny, Niemcy) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem w przedmiocie zakresu zasady wzajemnego uznawania praw jazdy ustanowionej w dyrektywie.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał Sprawiedliwości przypomniał, że **zasada wzajemnego uznawania obowiązuje również w odniesieniu do praw jazdy wydanych w wyniku przedłużenia ich ważności, jednakże z zastrzeżeniem wyjątków ustanowionych w dyrektywie².**

Trybunał wskazał w tym względzie, że państwo członkowskie może – z powodu noszącego znamiona naruszenia zachowania na jego terytorium – odmówić uznania ważności prawa jazdy i ustalić warunki, które posiadacz prawa jazdy musi spełnić, aby odzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami na jego terytorium³.

W sytuacji, gdy po upływie okresu zakazu zainteresowanemu zostało wydane w państwie członkowskim jego zamieszkania nowe prawo jazdy, uznanie ważności tego prawa jazdy nie może natomiast być uzależnione od przedłożenia opinii medyczno-psychologicznej⁴. W takiej bowiem

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/126/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. 2006, L 403, s. 18).

² Wyrok Trybunału z dnia 28 października 2020 r. w sprawie Kreis Heinsberg ([C-112/19](#)).

³ Wyrok Trybunału z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie Aykul ([C-260/13](#)); zob. także komunikat prasowy nr [40/15](#).

⁴ Wyroki: z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie Schwarz ([C-321/07](#)) oraz z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie Hofmann ([C-419/10](#)).

sytuacji brak zdolności do kierowania pojazdami został sanowany dzięki kontroli zdolności do kierowania pojazdami przeprowadzonej przy wydawaniu tego nowego prawa jazdy, gdyż wydające państwo członkowskie jest przy tej okazji zobowiązane do zweryfikowania, czy osoba ubiegająca się o prawo jazdy spełnia określone w dyrektywie minimalne wymagania dotyczące fizycznej i psychicznej zdolności do kierowania pojazdami.

Tymczasem **zwykłego przedłużenia ważności prawa jazdy kategorii A i B nie można utożsamiać z wydaniem nowego prawa jazdy, ponieważ dyrektywa nie zobowiązuje państw członkowskich do przeprowadzania przy przedłużaniu ważności prawa jazdy kontroli minimalnych wymagań dotyczących fizycznej i psychicznej zdolności do kierowania pojazdami.**

W związku z tym **państwo członkowskie, na którego terytorium posiadacz prawa jazdy kategorii A i B, którego ważność została tylko przedłużona, chce poruszać się pojazdem po tym, jak wskutek wykroczenia drogowego popełnionego na tym terytorium został on pozbawiony uprawnienia do kierowania pojazdami na owym terytorium, może odmówić uznania ważności tego prawa jazdy, jeżeli nie są spełnione warunki ustanowione w prawie krajowym w celu odzyskania uprawnienia do kierowania pojazdami na wspomnianym terytorium.** W ten sposób można ograniczyć ryzyko występowania wypadków drogowych. Posiadacz prawa jazdy musi jednak mieć możliwość przedstawienia dowodu, że przy przedłużaniu ważności tego prawa jazdy jego zdolność do kierowania pojazdami została poddana kontroli pozwalającej uznać, że jego brak zdolności do kierowania pojazdami został sanowany wskutek tego przedłużenia ważności.

Z kolei w ogłoszonym dzisiaj wyroku w innej sprawie, C-56/20, Trybunał podkreślił, że **wpisy figurujące na prawie jazdy należą do wyłącznej kompetencji państwa członkowskiego zwykłego miejsca zamieszkania posiadacza tego prawa jazdy.** Wobec tego **inne państwo członkowskie nie może umieszczać na prawie jazdy, którego wzór został zharmonizowany w postaci plastikowej karty, adnotacji o zakazie kierowania pojazdami na jego terytorium.** Może ono jednak zwrócić się do państwa członkowskiego zamieszkania, by dokonało ono takiej adnotacji. Co więcej, nie wydaje się wykluczone, by państwo członkowskie tymczasowego pobytu mogło sprawdzić w przypadku kontroli drogowej na swoim terytorium, między innymi za pomocą środków elektronicznych, czy wobec zainteresowanego został zastosowany środek pozbawiający go prawa do kierowania pojazdami na tym terytorium.

Ta druga sprawa dotyczy obywatela austriackiego (AR), który zakwestionował przed Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (wyższym sądem administracyjnym Badenii-Wirtembergii, Niemcy) decyzję miasta Pforzheim (Niemcy), nakazującą mu przedłożenie jego austriackiego prawa jazdy w celu umieszczenia na nim adnotacji unieważniającej to prawo jazdy na terytorium Niemiec, na którym uprawnienie do kierowania pojazdami zostało mu cofnięte z tego powodu, że prowadził on tam pojazd pod wpływem substancji odurzających.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny tekst wyroków ([C-47/20](#) i [C-56/20](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroków jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106